

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПЕДІАТРІЇ

Матеріали XIII Конгресу педіатрів України
(9-11 жовтня 2018 року, Київ)

За редакцією Ю.Г. Антипкіна, В.Г. Майданника

CURRENT PROBLEMS OF PEDIATRICS

Abstracts of the XIII Congress of Pediatrics of Ukraine
(October, 9-11th, 2018, Kiev)

Edited by J.G. Antypkin, V.G. Maidannyk

Результати дослідження. Встановлена загальна кількість зареєстрованих загиблих дітей – 1720 осіб за 580 днів, серед яких значна чисельність (788 (46%)) записів актів смерті дітей саме в дитячому сиротинці. Майже кожний п'ятий з усіх померлих (4575 людей) був дитиною з сиротинця. Серед померлих малюків сиротинця – 60% діти першого року життя, причому майже 90% серед цих – діти перших 6 місяців.

Констатували, що діагноз «Істощеніє» мали майже 30% діток. Решта з них (35%) померли від інфекційних хвороб шлунково-кишкового тракту, захворювань легенів (10%), інфекційного вірусного захворювання на кір (13%) і ще 12% — від інших захворювань. Діагноз «Нарушеніє пітанія» (біля 20 випадків) серед причин смерті почав з'являтися наприкінці 1932 р., в подальшому трансформувався в «Істощеніє», «Кахексія», «Гіпотрофія», «Атрофію до кісток», «Авітаміноз», «Острый безбілковий набряк», «Расстройство пітанія» (орфографія архіву документу). Порівнюючи частоту смертей дітлахів в сиротинці і в родинах, констатували, що в державному закладі сиротинця загибель від «Істощенія» та «Шлункової інфекції» була майже в п'ять разів більше, тоді як смерть від пневмоній, кору, «слабості при народженні» та інш. реєстрували з приблизно однаковою частотою.

Кількість загиблих малюків влітку 1933 р. (більше 120 смертей) перевищувала аналогічні показники за зимові, весняні місяці того ж року майже в 2,5 рази та була в 10 разів більшою ніж за весь 1932 р. Вивчаючи актові записи, натрапили на найстрашніші дні наприкінці липня (20-23.07.1933 р.): серед 360 свідоцтв по смерті половина документів була виписана саме дітям сиротинця.

Висновок. Знання про нелюдські страждання дітлахів, їх батьків, трагедію українських родин в Голодомор 1932–1933 рр. на Землі нашої не може залишити байдужими. Ми стаємо інакшими. Пам'ять про Жертви Голодомору – це щирість та людяність кожного з нас в сьогоднішні та щодня. Пам'ятаємо...

СУЧАСНІ МЕТОДИ ТА ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ

Боярська Л.М., Дмитрякова Г.М., Котлова Ю.В.
Запорізький державний медичний університет

Конкурентоспроможність фахівців в сфері охорони здоров'я, а саме лікарів-педіатрів, є актуальним викликом сьогодення. Прийняття клінічно зважених рішень, орієнтованих на сучасні методи дослідження та лікування дітей, базованих на світових протоколах доказової медицини, – основна мета навчання лікарів-інтернів на післядипломному етапі.

За різним ступенем активної участі інтернів в навчально-пізнавальній діяльності при засвоєнні нової інформації методи навчання підрозділяють на активні та пасивні.

Традиційне пояснювально-ілюстративне навчання у вигляді лекції робить позицію лікаря інтерна цілком залежною від лектора. За даними літератури та нашої практики ефективність засвоєння знань не перевищує 5% наданої інформації. Для підвищення ефективності використовуємо проблемне викладання у бінарному стилі – двома доповідачами різними за фахом, викладання ілюстрованих випадків з клінічної практики, в яких надається вирішення клінічної задачі та літературний огляд за нозологічними формами диференційного діагнозу, що не може не зацікавити фахівця.

Для оволодіння основами клінічного мислення та розширення клінічного досвіду інтернів на кафедрі дитячих хвороб впроваджені активні методи навчання (АМН), які спонукують до активного діалогу з викладачем. АМН – це навчання діяльністю. В арсеналі кафедри дитячих хвороботворчі завдання інтернам, навчальні ігри (рольові, ділові, освітні), соціальні проекти роботи з підлітками, впроваджений щотижневий розбір ситуацій з практики, які готують самі інтерни під керівництвом викладачів, проведення моноконференцій, що висвітлюють складні та дискусійні проблеми та теж готуються лікарями-інтернами.

При підготовці і проведенні практичних та семінарських занять втілений метод комбінаційного навчання, при якому використовується самостійна підготовка лікарів-інтернів та викладання тем «кейс-методом». Створені електронно-навчальні програми на базі платформ MOODL та EDX з набором інтерактивних лекцій, використанням і аналізом відео-, аудіо- матеріалів та тестовим контролем їх засвоєння. Викладач при цьому повинен методологічно якісно організувати самостійну роботу інтернів та контролювати її виконання. Практичне застосування набутих знань лікар-інтерн має реалізувати впродовж практичного заняття з «кейс-методом» викладання. Викладачі створюють умови для творчості, особистісного розвитку, формують самостійність і розуміння особистості відповідальності кожного майбутнього лікаря за своє навчання. Така організація навчального процесу змушує інтернів активно набувати, переробляти і реалізовувати професійні знання для вирішення клінічної задачі, яка представлена в дидактичній формі з імітаційним моделюванням. Комбінований метод створює умови для ініціативи інтернів, забезпечує успішну групову комунікацію. Це забезпечує об'єктивно суттєво кращі, в порівнянні з традиційними методами, результати навчання практичної діяльності.

При навчанні лікарів-інтернів для кращого засвоєння медичних знань та надбання практичних навичок доцільно використовувати поєднання традиційного пояснювально-ілюстративного з активними та інтерактивними методами викладання. Співробітництво професорсько-викладацького складу кафедр та їх вихованців є дієвою активною формою навчання.